

[Grünbaum.]

en skattepolitisk manøvre, der ikke har så meget med indeværende finansår at gøre, men i realiteten mere sigter på det næste finansår, og som i virkeligheden gennemføres, fordi man mener nu at have en politisk baggrund for at kunne klare et problem, som de tre regeringspartier ellers ville blive stillet over for at skulle klare næste år, altså i det formodede valgår. Jeg har i hvert fald en stærk mistanke om, at det er noget i den retning, der ligger bagved.

Hvis denne antagelse er rigtig, og det tror jeg altså, så er det et temmelig groft dobbeltspil, vi her er vidne til. Man fortæller ikke befolkningen sandheden, man søger at bilde befolkningen ind — på trods af økonomiministerens tidligere meget klare udtalelser om det modsatte — at der i den nuværende situation er brug for en ny og kraftig skatteforhøjelse ved hjælp af momsens, medens det i virkeligheden for de tre partier og for regeringen drejer sig om at klare et rent taktisk politisk spil om næste år.

Man vil gerne give det indtryk af, at de tre partier, VKR, og regeringen er meget ansvarsbevidste — det hører vi jo hele tiden, når der kommer forslag om skatteforhøjelser og vi diskuterer skattepolitikken og finanspolitikken — og at socialdemokratiet og oppositionen i det hele taget er meget ansvarsløs. Jeg synes ikke, at det, jeg har nævnt, giver virkelig basis for at tale om en ansvarsbevidst regering; jeg synes nærmest, det giver basis for det modsatte. Jeg synes, det er en meget grov udnyttelse af skatteyderne, vi her ser. Det er en adfærd, der passer meget godt ind i det billede af en stærkt taktisk præget holdning, som har ført regeringens økonomiske politik fra den ene kriseagtige situation og ind i den anden. Der er ikke behov for en ny stramning nu, det er jo sandheden, og det ville være rart, hvis økonomiministeren i dag gik herop og sagde, hvad han rent sagligt mener om den situation, sådan som han allerede har sagt det.

Hvis vi igen ser på spørgsmålet om den anden dyrtidsportion, og det er den, der som sagt er hele baggrunden for det, så er det også vanskeligt at give en saglig forklaring på, og det er de saglige forklaringer, jeg søger efter — at det af skattemæssige grunde eller af finanspolitiske grunde skulle

være nødvendigt med særlige indgreb. Her vil jeg gerne pege på det nye, vi har fået ind i vores skatte- og finanspolitik. Vi har fået en kildeskat. Denne kildeskat er bl. a. blevet motiveret med og i særdeleshed blevet motiveret med, at den ville være et nyt og meget godt redskab i konjunkturpolitikken, fordi kildeskatten har den automatiske virkning, at den simpelt hen tager en væsentlig del ind af de indtægtsstigninger, der fremkommer i de forskellige perioder, og tilsvarende letter skatterne, når indtægterne går ned. Det har været en af de motiveringer, man — med rette, synes jeg — har brugt, når man har kæmpet for kildeskattens gennemførelse. Vi skulle have et skattesystem, som var konjunkturindstillet i retning af at skære toppen af indtægtsstigninger og at lette, når det gik den anden vej. Vi ved, at kildeskatten vel tager omkring 40 pct., måske lidt mere, af indtægtsstigningerne, der kommer, altså også af dyrtidstillæggene, som i forvejen kun giver halv dækning, for LO-området i hvert fald. Regeringen har selv sagt, og det synes jeg nu slår den selv på munden, at der er kun 5 øre tilbage af de 20 øre, som et dyrtidstillæg andrager. Jeg kan ikke se andet, end at denne påstand nu vender sig mod regeringen. Der er altså ikke det kæmpeproblem ved denne dyrtidsportion, som regeringen gerne vil bilde befolkningen ind, heller ikke set fra finansministerens synspunkt, fordi kildeskatten virker automatisk. Jeg vil godt oplyse om et vigtigt moment i den forbindelse, nemlig at kildeskatten giver fuld dækning — det er altså noget helt nyt, vi har her — for statens merudgifter ved bl. a. dyrtidsportionen. Tidligere har vi i disse situationer, hvor der kom 2 dyrtidsportioner i stedet for én, haft betydelige vanskeligheder for statsbudgettet; man fik her en vældig ekstraudgift, som man ikke havde nogen dækning for. Den situation foreligger ikke nu for den nuværende finansminister. Jeg ved, vi får en anden dyrtidsportion, men ved hjælp af denne automatiske mekanisme gennem kildeskatten inddrages der jo en 500 mill. kr., måske lidt mere, 500-600 mill. kr. af de samlede dyrtidsudbetalinger for hele samfundet. De inddrages automatisk i statskassen, som således får dækning for sine egne udgifter fuldt og helt og dermed også klarer en væsentlig del af det finanspo-